

Túl a sablonokon

Irodaépület több cégnek

Áll egy két világháború közti villa Budán, benne viszont a tér nagyon nem állt az elmúlt évtizedekben: különösebb koncepció nélkül alakították ide-oda. Ennek az állapotnak most vége, a tér megkapta a rég áhított odafigyelést, így alakult ki a sablonoktól nem csupán elrugaszkodó, de azoktól teljesen külön világban létező irodaépület.

Belsőépítész: BONTA GÁSPÁR Szöveg: UJLAKY-GAZDAG ISTVÁN Forró: JAKSA BÁLINT

« Akár come and go meetingek helyszíne is lehet a terasz

» Átjárható, átlátható terek

„Az art deco végén épült, neobarokkos felületekkel küzdő, a modernizmussal is kacérkodó ház” – mutatják be a tervezők az épületet, amely belülről még a külsőt is jóval meghaladó változatosságot mutatott egészen a mostani belső rekonstrukcióig. Egy hozzáépített tetőtérrel lett négyszintes, összesen 730 négyzetméteres a ház, ahol most elmélyült műhelymunka folyik. Kezdjük az alagsorral, amit „babonából nem neveznek pincének, inkább nulladik szintnek hívják.” Ott vannak a kreatív stúdiók, a fölötté lévő két szinten irodatereket alakítottak ki – működik itt tehetség-gondozással, fesztiválszervezéssel és várostervezéssel foglalkozó cég is. Fel-tűnő egy, a többitől elkülönülő, szinte steril, fehér tér, ahol startupoknak

« Egy különleges világba lépünk be a bejáratnál

alakítottak ki közösségi munkaterületet. Miután a meglévő térstruktúrát a cégek belső működésének megfelelően alakították át, a középső két szint átlátható-átjárható, mert az ottani csapatok nagyon sokat dolgoznak együtt. A felettük lévő csapatok külön is el tudják hagyni a házat, tehát a közlekedőrendszert alaposan átalakították. Bonta Gáspár korábbi interjúból tudjuk, hogy „a tér előbb-utóbb akarni kezd dolgozni”, a nagy kérdés, hogy ezúttal mit akart? „Van ennek a mondatnak bővítése is, amennyiben a megrendelő és a tervező is akar dolgokat, mindenesetre a tér itt azt szeretne volna, ha pár jellegzetességét megővően és odafigyelve kezeljük, a korábbi kiosztásokból hiányzó nagyvonalúságot visszaállítjuk, pontosabban kortárs eszközökkel vissza-idézzük a századeleji pompáját. Csak

egy kicsi, nem felszínes törődést igényelt tér.” Aztán felfigyelünk finom részletekre. A magasba helyezett virágtartók látványa egyszerre meglepő, szórakoztató és zavarba ejtő. A módszer azonban abszolút tudatos, sőt Kiss Tamással, az Irodakertész Decorum alapítójával együtt találta ki a belsőépítész, aki mindvégig különösen fontosnak tartotta, hogy „kizárólag élő dolgokat használjunk”, így került a bejárat mellé zuzmófal, a számítógépek mellé élő virággfal. Kevésbé látványos, pontosabban egyáltalán nem is látható az irodáépítészet számtalan sablonja, amelyeket már leírni sincs kedvünk. De nem pusztán arról van szó, hogy a tervezők egyetlen határozott mozdulattal kihúzták volna ezeket a beszerzési listáról – fel sem kerültek oda ugyanis. „Voltak kezdeményezések játékokra, de az itteni közösség

Csak egy kicsi, nem felszínes törődést igényelt a tér

nagyon fejlett gondolkodású, így inkább azt akarták, hogy a mindennapi ott-tartózkodás kényelmesebb, kellemesebb legyen, és ne ötförintos beszerzéseken spóroljanak, és ne egy használt csocsóasztal mellett nevéssenek kettőt a nap végén – magarázta egy lendülettel. – Ez itt nagyon másról szól.” Közhelyek helyett tehát minőségi bútorok, minőségi terek kerültek az enteriőrbe. „A világos terek levegősebbek lettek, megjelent egy szép kortárs színpaletta, ami a közösségi tereknél családiasabbá válik, ott sötétebb színeket is megengedtünk

magunknak. A lépcsőblokkban megmaradtak a faragványok, de lekentük kézzel, amitől kiemelt műtárgyként jelenik meg, és nagyon rendben van a világítástechnika is. Komoly minőségi fejlődésen ment át az egész tér.” Mit lehet ehhez hozzátenni? Hát a két gyönyörű, hatalmas teraszt, jó benapozással, kertkapcsolattal. „Egy otthon, egy iroda és egy kedves közösségi ház sajátos keveréke lett a végeredmény” – összegeznek a tervezők, a magunk részéről pedig várjuk a hasonló, sablonokat messze elkerülő irodák felbukkanását.

^ A zöldfelületek oldottabbá, nyugodtabbá teszik a légkört

< A lépcső faragványai műtárgyként jelennek meg

Komoly minőségi fejlődésen ment át az egész tér

> Egy otthon, egy iroda és egy kedves közösségi ház sajátos keveréke

